

مصاحبه اختصاصی بناب نیوز با دکتر رسول صدیقی

بیستم فروردین در تقویم جمهوری اسلامی ایران بعنوان روز ملی فن آوری هسته ای نامگذاری شده است. این مناسبت را بهانه ای قرار دادیم تا با دکتر رسول صدیقی یکی از اساتید و دانشمندان ارزشمند این حوزه مصاحبه ای هرچند کوتاه اما صمیمی داشته باشیم.

بیستم فروردین در تقویم جمهوری اسلامی ایران بعنوان روز ملی فن آوری هسته ای نامگذاری شده است.

این مناسبت را بهانه ای قرار دادیم تا با دکتر رسول صدیقی یکی از اساتید و دانشمندان ارزشمند این حوزه مصاحبه ای هرچند کوتاه اما صمیمی داشته باشیم.

این مصاحبه را به ضمیمه گزیده ای از مقدمه گرانسنگ ایشان بر کتاب آقای اصغر بالغ که در زمینه تاریخ بناب به رشته تحریر در آمده است را در این صفحه در معرض دید کاربران محترم سایت بناب نیوز قرار می‌دهیم.

بناب نیوز: با عرض سلام و وقت بخیر خدمت جناب عالی و با تشکر از اینکه وقت خودتون رو در اختیار بناب نیوز گذاشتین و مصاحبه ما رو پذیرفتین.

روز ملی فناوری هسته ای را خدمت شما که یکی از دانشمندان و صاحبان نظران برجسته در حوزه علوم و فناوری های هسته ای می باشید تبریک عرض می نمایم.

لطفا در این فرصت محدود خلاصه ای از فعالیت های انجام گرفته و همچنین اهداف پیش رو در خصوص استفاده از فناوری هسته ای در کشورمان ارائه دهید.

در ابتدا سلام عرض می کنم خدمت همشهریان عزیزم و هم میهنان بزرگوار و روز ملی فناوری هسته ای را تبریک می گویم.

همانطور که می دانید فناوری هسته ای پیشرفته ترین نوع فناوری است که بشر تا کنون به آن رسیده است.

این دانش، دانش بسیار پیچیده ای است و رسیدن و دسترسی به این دانش طبیعتا ما را در رسیدن به علوم و فناوری های دیگر مجهز می نماید که در رده پایین تری نسبت به آن قرار دارند.

فناوری هسته ای بگونه ای است که دنیای غرب هرگز نتوانسته بپذیرد که ایران اسلامی نیز به آن دسترسی داشته باشد.

در ابتدا نیز این مساله از سوی غربیان کتمان می شد و دسترسی جمهوری اسلامی ایران به فناوری هسته ای در حد حرف و ادعا مطرح می گردید.

بعدها نیز خواستند این فعالیت ها را به سمت فعالیت های غیر صلح آمیز منحرف نمایند.

ولی واقعیت این است که فعالیت های جمهوری اسلامی از همان ابتدا صلح آمیز بوده است.

در دوران طاغوت راکتور تهران وجود داشته است که به ظرفیت 5 مگاوات بوده و برای ساخت رادیو داروها از آن استفاده شده است که هم اکنون نیز کار تامین بسیاری از رادیو داروهای مورد نیاز در بیمارستان های کشور از طریق همین راکتور انجام می پذیرد.

همانگونه که می دانید این رادیو داروها نیمه عمر بسیار کوتاهی دارند و وارد کردن این داروها از خارج از کشور عملا کار مشکلی است چرا که این داروها در حد چند روز یا چند ساعت نیمه عمر دارند.

یکی از بزرگترین دستاوردهایی که در بعد از انقلاب اسلامی داشته ایم ساخت نیروگاه هسته ای بوده است که در بوشهر ساخته شده و به ظرفیت یک هزار مگاوات می باشد.

ساخت این نیروگاه که هم اکنون در مدار قرار دارد افتخار بزرگی است و در همینجا جا دارد عنوان کنم که نظیر این نیروگاه در منطقه تنها در کشور ارمنستان وجود دارد که آنهم در دوره ی شوروی سابق ساخته شده و حتی در کشورهای بزرگ منطقه نظیر ترکیه و مصر این نوع نیروگاه وجود ندارد.

بنابر این عملاً کشور ما وارد تولید انرژی هسته ای شده و آنهم با مقدار بالای هزار مگاوات.

می دانید که برای مثال نیروگاه تبریز دارای ظرفیت 650 مگاوات بوده که به مدت چندین سال به تولید انرژی پرداخته و برق استان های آذربایجان شرقی و غربی، اردبیل، و کردستان را تامین کرده است.

هم اکنون با بالاتر رفتن مصرف برق نیروگاه های بناب، خوی، و دیگر نیروگاه ها ساخته شده و به تامین بخشی از نیاز مصرفی منطقه می پردازند.

هم اکنون انرژی هسته ای نیز سهمی در جهت تولید برق مورد نیاز کشور دارا می باشد.

طبیعتاً برای این منظور، سوخت هسته ای مورد نیاز بوده که برای تامین سوخت نیروگاه اتمی بوشهر باید بتوانیم اورانیوم مورد نیاز را با درجه اغنای 5 درصد تولید کنیم.

این امر حق جمهوری اسلامی است و مساله کاملاً روشنی می باشد.

برای فعال نگه داشتن این نیروگاه باید سوخت مورد نیاز آن تولید و در دسترس قرار گیرد.

هم اکنون تمام فعالیت هایی که در مسیر غنی سازی انجام می گیرند در جهت این است که بتوانیم سوخت نیروگاه را فراهم نموده و نیروگاه به فعالیت خود ادامه دهد.

تمام این موارد حق مردم ماست و من نمیدانم در کجا تصریح شده که چنین فعالیت هایی غیر صلح آمیز است ولی می بینید که چگونه مسایل را گل آلود کرده و از آن ماهی می گیرند و این مساله را به مسایل دیگری ارتباط می دهند.

جای خوشحالی دارد که فرزندان غیور و جوان کشورمان توانسته اند با ساخت هزاران سانتریفیوژ این سوخت را تامین کنند.

تامین سوخت رآکتور تهران که با سوخت 20 درصد کار می کند قبلاً از کشور آرژانتین انجام می گرفت ولی متأسفانه کشورهای غربی اجازه ندادند که این کار ادامه پیدا کند.

با این وجود فرزندان این مرز و بوم توانستند این 20 درصد را نیز غنی سازی کنند و هم اکنون از آن استفاده شده و در رآکتور نیز خوشبختانه جواب مثبتی را ارائه داده است.

این دست آوردها که برغم مخالفت تمامی کشورهایایی که دارای این فناوری هستند و با اتکا به دانشمندان و نیروی بومی بدست آمده و باعث سرپا نگه داشتن نیروگاه شده به هیچ وجه کم اهمیت نمی باشند.

بناب نیوز: به نظر شما چشم انداز هسته ای جمهوری اسلامی ایران در آینده به چه شکلی می تواند باشد؟ ببینید در گذشته هم مجلس شورای اسلامی مصوبه ای دارد که بر اساس آن و در افق ایران 1400، چندین نیروگاه هسته ای باید ساخته شوند.

در گذشته این هدف گذاری بصورت تصویب ساخت بیست نیروگاه اتمی بوده که ما بتوانیم بیست هزار مگاوات از آن برق تامین کنیم.

الان تولید برق کشور حدوداً شصت هزار مگاوات بوده که در صورتیکه بتوانیم بیست هزار مگاوات برق هسته ای تولید کنیم تنها یک سوم تولید کلی در کشور می شود.

این در حالی است که کشورهایایی نظیر فرانسه و بلژیک تا مرز هشتاد درصد برق مصرفی خود را از نیروگاه های هسته ای تامین می نمایند و واقعاً این حق جمهوری اسلامی است که بتواند بیست یا سی درصد از برق مصرفی خود را از نیروی هسته ای تامین کند.

انرژی تامینی توسط نیروگاه بوشهر در حال حاضر معادل یک شصتم مصرف برق کشور بوده که باید بتوانیم این رقم را با ساخت نیروگاه های دیگر افزایش دهیم.

نیروگاه های موجود به دو روش تولید انرژی می کنند که آب سبک و آب سنگین نام دارند.

آب سنگین همان رآکتور موجود در اراک بوده که فعلاً برای ساخت رادیو داروها از آن استفاده می شود.

امیدواریم این نیروگاه نیز گسترش یافته و از آن برای تولید انرژی استفاده شود.

این نوع رآکتورها با آب سنگین کار کرده و نیازی به اورانیوم غنی شده ندارند لذا مقرون به صرفه تر هستند.

نیروگاه آب سبک نیز در بوشهر واقع شده و بحث ساخت فاز دوم این نیروگاه و هم چنین نیروگاه دارخوین مطرح می باشد تا میزان تولید انرژی برق از طریق انرژی هسته ای در کشور افزایش یابد.

بناب نیوز: با تشکر از جنابعالی در پایان اگر پیامی برای کاربران سایت بناب نیوز دارید بفرمایید.

من اصولا اعتقاد بر این است که خبرنگاران بخصوص در دنیای مجازی نقش موثری در ارتقای فرهنگ و اطلاعات جامعه ایفا می کنند.

البته بنده متأسفانه به دلیل مشغله ی کاری نتوانسته ام مراجعه مداومی به سایت بناب نیوز داشته باشم ولی گاه و بیگاه دوستان و همشهریان مطالبی را از این پایگاه خبری مردمی نقل می کنند که الحمدلله نشانگر فعالیت چشمگیر این سایت در زمینه ی خبر و اطلاع رسانی است که امیدوارم این امر ادامه داشته باشد و حتما مسائل شهرستان از انتخابات مختلف و عمران شهر و روستا و مسائل دیگر مورد نقد و بررسی قرار گیرد و از اندیشمندان صاحب نظری که تعدادشان نیز خوشبختانه در بناب کم نیست استفاده شود تا اطلاعات و افکار عمومی ارتقا یابد.

من آرزوی توفیق برای تمامی همشهریان خوبم بخصوص برای شما که در این پایگاه خبری فعالیت می کنید را از خداوند متعال مسئلت دارم.

به شما خسته نباشید و دست مریزاد می گویم و امیدوارم همه شما موفق باشید.

بخشی از مقدمه دکتر رسول صدیقی بر کتاب نگاشته شده توسط آقای اصغر بالغ درباره تاریخ بناب پیش از من و تو شیز و بنابی بوده است بر روی زمین چو آفتابی بوده است همت بنگر، چسان از آن دیر زمان در هر گذرش بنای نابی بوده است اگرچه در رابطه با منطقه بناب کتاب های با ارزشی چون زادگاه زرتشت بقلم آقای یعقوب سلامتی، سیمای بناب توسط مرحوم حسین بابک، چهل ستونهای باشکوه بناب نوشته پژوهشگر گرانقدر مرحوم دکتر پرویز ورجاوند، یادداشتهایی از رویدادهای تاریخ معاصر بناب و قره چپق بدست شاعر و نویسنده توانمند مرحوم حاجی قادر یزدان پناه و چندین رساله و مقاله دیگر نوشته شده اند ولی خلاء مجموعه ای که بتواند میراث گذشته این منطقه پرافتخار را آن چنانکه هست به تصویر بکشد در این زمان شدیداً احساس می شد.

حقیقتاً جا داشت شکوه افتخارآمیز این شهرستان با اینهمه غنای فرهنگی عالمانه، کارشناسانه و بطور مستند بقلم کشیده شود.

بایستی صادقانه اظهار نمایم که اشتیاق شورانگیز آقای بالغ ودوستان وی به میراث نیاکان این سرزمین، خود محرک قوی درشعله ور شدن عشق عمیق در اینجانب به میراث گرانبهای کشورم و مخصوصاً شهرستان اصیل بناب گردیده و مرا تشنه استخراج میراث فرهنگی این دیار نمود.

مسلماً استخراج این منابع فرهنگی عظیم وبخصوص ترمیم و نگهداری آن بدون همت والا و تلاش های عاشقانه ایشان در این وسعت هرگز امکان نداشت.

در روزگاری که شور عظیم نشات گرفته از عشق مردم شورآفرین بناب شعله در دل ما انداخت.

علی رغم کارشکنی عده ای معدود جاهل، زبانه این آتش شیرین محرک جمعی ما در سازندگی همه جانبه این دیار گردید.

بطوریکه پروژه های بزرگ ملی در مجلس شورای اسلامی بتصویب می رسید و با پی گیری ها جدی و عاشقانه یکی پس از دیگری قد علم میکرد وبا شکوه و عظمت خاصی در جامعه جلوه نموده و نغمه جاودانگی این خطه را در دلهای عاشق طنین انداز بود، در این دوران آقای بالغ نیز هر از چندی با استخراج جدید از میراث زرین گذشته مان دل عاشقان این خطه را تسخیر کرده و عزم ما را در ساخت و ساز این دیار با فرهنگ دو چندان می نمود.

من نساختم شهر تو این حاصل عشق من است شعله ای زد در دلم فهمیدمش این وطن است عشق کند آن تیسفون فرهاد بردش شهرتش من ندارم توشه ای، شیزم بمن پیراهن است متأسفانه در گذشته با غفلت اهل قلم شهرستان بناب بسیاری از آثار این شهرستان بنام شهر های دیگر رقم خورده است و تاسف بار تر آنکه قلم های زهراگینی نیز در تلاش بودند که این افتخارات را نه تنها کتمان نموده و به یغما ببرند بلکه آنها را تحریف و گذشته شکوهمند این دیار را تحقیر کنند.

آقای بالغ در این کتاب به زیبایی و صراحت تمام از این نوع توطئه ها پرده برداشته اند.

اگر چه گزارش مستند میراث فرهنگی به قلم آقای صدراپی، قلم بطلانی را بر آن اندیشه های ناپاک و جعلی کشیده است ولی امید است شرح مستند آقای بالغ در این کتاب برای همیشه چنین قلم هایی را مایوس نماید.

متأسفانه جعل تاریخ در گذشته بناب به قدری قوی بوده است که علی رغم وجود دهها اثر تاریخی ثبت شده از هفت هزار سال پیش در این شهرستان، هنوز نام این شهرستان وبدنبال آن افتخارات غرور آفرینش در قیل از حمله مغول به کشور در پرده ای از ابهام قرار دارد و متأسفانه آن مستندات جعلی را بسیاری قبول داشته و حتی بعضی از پژوهشگران بناب نیز آنها را بدون مراجعه به مستندات اصلی باور

کرده و با کمال تاسف تا این اواخر به آنها ارجاع داده اند که ایشان به مواردی در این کتاب اشاره دارند.

اینک این اثر با ارزش که با تجربه مملو از تلاش و عشق یک متخصص میراث فرهنگی عجین شده است، اثر ماندگار دیگری پیش روی ماست.

این اثر باعث تابناکی آثار چندین هزار ساله این شهرستان گردیده و آنها را چون نگینی درخشان در تاریخ زرین ایران عزیز به نمایش گذاشته است.

گذشته ای که نه تنها ناشناخته و گم شده بود بلکه ناجوانمردانه تحریف و لگد مال نیز گردیده بود.

اینک اگر چه امروز دوست و دشمن به گذشته زیبای آن اذعان دارند ولی حدود هفتصد سال پیش مردم انقلابی این منطقه همراه با نام و نشانشان در گودال خون دولان توسط مغولان خونخوار ایلخانی دفن شده اند به طوری که ما حتی اسم شهر و دیارمان را از آن زمان به قبل نمی دانیم و فقط حمد اله مستوفی در کتاب نزهةالقلوب، ما را بنام نیاجون قلمداد کرده است که مسلماً بیانگر این نکته دردناک است که نیاکان ما جانشان را در خون دولان فدا کرده اند و جالب آنکه ایشان در پاورقی همان کتاب اشاره کرده اند که این اسم شاید بناخون یا بناجون باشد؟! که این مهم هیچ شکی را نمی گذارد که بخاطر مخالفت مردم این سرزمین با حضور بیگانگان مغول و قتل عام آنها مهاجمان مغول عمداً از روی کینه بخاطر مقاومت آن بزرگان دستور به محو گذشته پر افتخار این دیار مظلوم داده اند.

حقیقتاً سرزمینی که پس از اینهمه ضربات سهمگین مغولان و لگد مالی فرزندان خلف آنها هنوز استوار و پایدار نغمه های عاشقانه مردم صبور خویش را در دلها زمزمه می کند شایسته توجه و لاقط تحقیق نیست؟! گل نیست چنین سرکش و زیبا که تو هستی
نیست بدین گونه فریبا که تو هستی تو عشق منی ای وطنم شیز و بنابم ایوب خجل مانداین قدر شکیبیا که تو هستی مگر ممکن است این منطقه با اینهمه تمدن و آثار به جا مانده از هزاران سال پیش چون قیزلار قلعه سی، تپه مسجد مهرآباد، قره کلک و سوپرگان بی نام و نشان باشد؟! لذا جا دارد با الهام از این اثر ارزشمند یکی از مشتاقان دلسوخته این دیار با فرهنگ، پژوهشگران جوان و تشنه میراث گرانبهایمان نه تنها پاسدار میراث گرانبهای فرهنگیمان باشند بلکه گذشته های دور این شهرستان پر افتخار را نیز عاشقانه واکافی و کاوش نموده و فدا کاری بزرگان آن چون طرخان، سیف العلمای اول و دکتر علی فرهی را شرح داده و نیز نخبگان علمی و صنعتی چون شیخ عباسقلی فرزانه، حکیم میرزا محمد باقر طبیبی و ایش بیلر را به جامعه امروز معرفی نمایند تا راهشان چراغ پر فروغ رهروان عاشق آنها باشد.

بتاریخ 1393/1/17 دکتر رسول صدیقی.

آدرس خبر: <http://www.bonabnews.com/detail/9699/>